

PROJECTE DE DECRET per la regulació dels establiments amb risc d'accidents greus i la seva implantació urbanística en el territori.

Objecte d'aquesta memòria

L'objecte d'aquesta memòria és recavar l'opinió dels possibles afectats sobre la intenció del Departament d'Empresa i Coneixement d'iniciar la tramitació d'un projecte de decret que reguli les mesures de control de riscos inherents als accidents en el què intervinguin substàncies perilloses, en compliment de l'art. 133 de la Llei 39/2015, sobre la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de Llei i reglaments.

a) Problemes que es pretenen resoldre amb la iniciativa

A Catalunya l'11 de juliol de 2001 va entrar en vigor el Decret 174/2001, del 26 de juny, pel qual es regulava l'aplicació a Catalunya del Reial decret 1254/1999, per tal d'aconseguir una aplicació efectiva de la Directiva 96/82/CE i del Reial decret 1254/1999, així com per definir les diferents funcions que el Reial decret encomanava a les Comunitats Autònomes.

El 13 d'agost de 2012 va entrar en vigor la Directiva 2012/18/UE del Parlament Europeu i del Consell del 4 de juliol de 2012 relativa al control dels riscos inherents als accidents greus en els que intervenen substàncies perilloses i per la que es modifica i ulteriorment deroga la Directiva 96/82/CE. La Directiva ha estat transposada a l'ordenament jurídic de l'Estat mitjançant el Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel que s'aproven les mesures de control dels riscos inherents als accidents en els que intervinguin substàncies perilloses, que va entrar en vigor el 21 d'octubre de 2015 i que deroga el Reial decret 1254/1999 de 16 de juliol i posteriors modificacions.

En conseqüència, el Decret 174/2001 ha quedat obsolet i es necessari substituir-lo per un nou decret ajustat a la normativa vigent.

Per altra banda, l'Estat va traspasar a les Comunitats Autònomes la competència en el desenvolupament de l'article 12 de la Directiva 96/82/CE (ara article 13 de la Directiva 2012/18/UE). Aquest article marca l'obligació, per part de l'administració competent, de vetllar per la planificació urbanística en l'entorn dels establiments afectats per la normativa d'accidents greu, atès el risc que poden generar.

En aquesta tasca el Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, competent en matèria de seguretat industrial, ha publicat quatre instruccions que regulen la matèria en diferents facetes.

El Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, competent en matèria de protecció civil, ha publicat una instrucció que concreta els criteris tècnics que es tenen en compte per emetre els informes en el procediment de planificació territorial i de planejament urbanístic, per garantir la gestionabilitat del risc i la protecció de la població.

El format jurídic de la instrucció impedeix donar seguretat jurídica als interessats, en particular, titulars d'establiments AG i ajuntaments, raó per la qual es necessari consolidar el model de planificació urbanística a l'entorn dels establiments AG en forma de decret.

b) Necessitat i oportunitat de la seva aprovació

La regulació en matèria d'accidents greus a Catalunya, es troba establerta al Decret 174/2001, de 26 de juny, pel qual es regulava l'aplicació a Catalunya del Reial decret 1254/1999, per tal d'aconseguir una aplicació efectiva de la Directiva 96/82/CE, així com per definir les diferents funcions que el Reial decret encomanava a les Comunitats Autònomes. Aquest Decret 174/2001 ha quedat desfasat i obsolet des de la publicació del RD 840/2015, raó per la qual és imprescindible actualitzar la normativa catalana en aquesta matèria de forma que hi incorpori a les novetats del nou marc legal.

Per altra banda, si bé fins a la data les instruccions esmentades a l'apartat anterior han contribuït a assolir els objectius perseguits, actualment resulta necessari incrementar la seguretat jurídica a totes les parts interessades: titulars d'establiments AG, ajuntaments, persones físiques i jurídiques particulars, etc., raó per la qual es necessari elaborar una norma amb rang de decret que consolidi un model de planificació urbanística a l'entorn dels establiments AG, estable i amb totes les garanties jurídiques necessàries.

Finalment, com s'ha exposat en l'apartat anterior, la Llei 9/2014 de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes preveu el desenvolupament reglamentari del títol segon dedicat a la planificació del territori en els voltants dels establiments AG.

c) Objectius de la norma

Amb aquest projecte és pretén complir dos objectius. El primer consisteix en realitzar l'adaptació de la normativa vigent a Catalunya a la Directiva 2012/18/UE i al Reial decret 840/2015 derogant i substituint el Decret 174/2001. Regula així les obligacions dels titulars d'establiments afectats per la normativa d'accidents greus. El segon comporta el desenvolupament del títol II de la Llei 9/2014 de 31 de juliol de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes pel que fa a la planificació urbanística als voltants dels establiments afectats per la Directiva. En aquest segon cas s'integra la participació dels departaments amb competències que repercuteixen sobre la seguretat de la població, en el procediment de planificació territorial i de planejament urbanístic, en compliment del Decret legislatiu 1/2010 pel que s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya i en compliment de la Llei 6/2009 d'avaluació ambiental de plans i programes.

d) Possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries

Es considera necessària l'existència d'una norma que reguli els aspectes comentats en els apartats anteriors perquè s'han de fer compatibles el valor afegit que la indústria química aporta amb els impactes sobre el territori i la protecció de les persones. Aquests interessos que poden ser contraposats requereixen de la intervenció de l'administració pública amb les màximes garanties jurídiques. Per aquest motiu, malgrat que també s'hi apliquen d'altres mesures de supervisió i control dels establiments, de foment de les millors pràctiques en matèria de seguretat, de planificació d'emergències, etc., aquestes per sí soles no són suficients sense una base jurídica sòlida que els doni cobertura legal.